

Oversigt over Plantesygdomme.

227. — Juni 1938.

Der er for Juni Maaned indkommet Beretninger fra 82 Medarbejdere; endvidere er der besvaret 631 Forespørgsler.

Kulden varede ved i Maanedens første Dage, men snart efter steg Temperaturen og laa i Ugen fra d. 4. til d. 11. de fleste Steder 1.0 til 1.5 ° C. over Normalen. Fra d. 11. faldt Temperaturen atter. Dette Temperaturfald varede Maaneden ud og svingede mellem 0.3 og 2.6 ° C. under Normalen med de største Afvigelser i Ugen fra d. 11. til d. 18. og de mindste fra d. 18. til d. 30.

Nedbøren blev næsten alle Vegne over Normalen, undtagen i Syd-sjælland, paa Møn og Lolland-Falster, hvor den laa 1—7 mm under Normalen. De største Nedbørmængder faldt i Vendsyssel, Øst-, Syd- og Sønderjylland med 10—15 mm over Normalen; Vest- og Midtjylland fik 7 til 8 mm over Normalen. Nedbøren faldt fortrinsvis i Dagene fra d. 1. til d. 4 og fra d. 25. til 30.; i Jylland, paa Fyn og Bornholm tillige i Ugen fra d. 4. til d. 11.

KORN.

Manganmangel, Lyspletsyge, fortsatte sine stærke Angreb fra Maj overalt i Landet. Af 41 Indberetninger nævner de 29 Sygdommen som stærkere end sædvanligt og almindelig paa Jorder, hvor den ikke før er iagttaget, og mest ødelæggende i Vaarsæd. Den usædvanligt stærke Forsommertørke har sin store Andel heri. I visse Egne har Blæsten forstærket Angrebet ved at fremkalde Sandflugt. Ny Sygdomsomraader kommer til, hvor Kalkning foretages, »og selv paa Arealer, der er merglet efter Hedeselskabets Overslag, findes katastrofale Angreb« (Fr. Heick, Toftlund). Ødelæggelsen kan være almindelig over hele Marken: »I et enkelt Tilfælde var en Havremark paa 4 ha totalt ødelagt« (Georg Nissen, Bylderup-Bov). »Eggen har rig og billig Adgang til Mergel, mange

Arealer derfor overkalkede» (Chr. Mogensen, Hornslet). Mangansulfat blev brugt i stor Udstrækning, trods dets Kostbarhed, og Virkningen var fortræffelig, især efter Regnen. Regnen menes at have modvirket Sygdommen ved at gøre Jorden mere fast; men det nævnes ogsaa, at Regnen kom for sent til at kunne modvirke Sygdommen. Endnu kalkes der mange Steder for stærkt og imod bedre Vidende. Trods den lette Adgang til at bestemme Jordens Forhold overfor Mangan, handles der tit altfor letsindigt med Jordens Indhold af dette dyrebare Næringsstof.

Kobbermangel, Gulspidsyge, hos Vaarsød synes i Aar kun at forekomme med svage Angreb, dog omtales den fra enkelte Steder som stærkere end sædvanligt, selv hvor der blev tilført Blaasten i 1937 (Johs. Dons Christensen, Brørup), men det antages, at Blaastensmængden (25 kg pr. ha) har været for lille. Et tilsvarende Angreb er iagttaget, hvor der i 1934 eller 1935 var tilført 50 kg Blaasten pr. ha (P. Trosborg, Ejstrupholm). Paa Arealer, der er blaastensbehandlede omkring 1928—1929, synes Sygdommen kun undtagelsesvis at forekomme (H. Rasmussen, Hobro; P. Rasmussen, Aabenraa; Johs. Nyholm, Allingaebro). Jordens Evne til at bevare eller afgive Kobber synes saaledes at kunne være ret forskellig, et Forhold der maa regnes med og undersøges for ret jævnlige, hvis man ikke vil risikere stærke Angreb af Gulspidsyge.

Byggets Stribesyge (*Pleospora graminea*) er yderst almindelig og med stærke Angreb, hvor Saasæden ikke er afsvampet. I 24 Beretninger fra forskellige Egne i Landet omtales Sygdommen som hyppig med Angrebsstyrker paa 1, 10, 15, 25 ja indtil 30 % syge Planter. »Stribesyge er der til Gengæld meget af» (Jørgen Christensen, Skanderborg). »Stribesyge stærkt udbredt paa Grund af LigeGYldighed med Afsvampning» (J. Vind, Holbæk). »For første Gang undlod Ejeren i Aar at afsvampe Bygget, det gør han ikke oftere» (Georg Nielsen, Bylderup-Bov). »Sædekornet købt hos en Korn- og Foderstofhandel, hvor der ikke findes Kontrol med Saasæden» (Einar Nielsen, Turup). »Paa en enkelt Gaard var ca. 30 % af Bygplanterne angrebet af Stribesyge. Det vidner om, at Bejdning skal gennemføres» (Fr. Nielsen, Haderslev). Disse og lignende Udtalelser viser tydeligt, at Afsvampning af Saasæden mange Steder ikke er den regelmæssige, aarlige Foranstaltning, som den bør være. Den tidlige Saaning, der var almindelig, har givet Stribesygen gunstige Betingelser og derved hjulpet til at afsløre Sygdommen i Marker med uafsvampet Saasæd, — forhaabentlig saa grundigt, at det huskes langt frem i Tiden.

Byggets Bladpletsyge (*Pleospora teres*) er fundet paa mange Marker med stærke Angreb (Henry Frederiksen, Frederikshavn).

Nøgen Bygbrand (*Ustilago nuda*) er kun fundet med svage Angreb enkelte Steder (A. L. Nielsen, Ringe; H. H. Holme Hansen, Saks-købing).

Rugens Stængelbrand (*Urocystis occulta*) er fundet i uafsvampet Rug med ca. 5 % syge Planter (S. Nørlund, Hornum).

Fodsyge er iagttaget flere Steder med stærke Angreb, især i Hvede og Byg, undtagelsesvis i Rug (P. Trosborg, Ejstrupholm; C. Nørgaard Pedersen, Rønde; Georg Nissen, Bylderup-Bov). I et enkelt Tilfælde med

Hvede efter Helbrak paa lav Jord, var Angrebet saa stærkt, at Hveden, der laa helt til Jorden, blev afhugget i grøn Tilstand (M. Greve, Roskilde).

Kronrust (*Puccinia lolii*) var yderst almindelig paa Korsved (Vrietorn), paa hvis Blade Svampens Skaalrust fandtes i stor Mængde allerede fra Midten af Juni Maaned, og efter de indkomne Forespørgsler at dømme overalt i Landet. Korsved er en meget almindelig Busk i Hegn og Skovbryn, hvor den i Medfør af Lov af 27. Marts 1903 kan forlanges ryddet, hvis den findes indenfor en Afstand af 200 m fra Skellet til Ejendomme, der drives landbrugsmæssigt. Med de tilstedeværende store Mængder af Skaalrust er der Muligheder for, at Kronrust kan blive almindelig hos sent saaet eller sent udviklet Havre, maaske allerede fra Midten af den kommende Maaned.

Sortrust (*Puccinia graminis*). Store Mængder af Skaalrusthobe fandtes paa en Berberisbusk i Odsherred (Kr. Knudsen, Vig).

BÆLGPLANTER.

Kalimangel er bemærket i en Del Marker med Rødkløver til Frø paa Stevns—Faxe-Egnen, med stærk Svækkelse af Planterne (Johs. Johansen, Store Heddinge), og ved Skanderborg i Hvidkløver til Frø efter Kaalroer, derimod ikke efter Barres til Frø; Hvidkløveren var tilført noget Kali i Efteraaret (Kr. Hasle Nielsen, Skanderborg).

BEDER.

Manganmangel, Lyspletsyge, er iagttaget adskillige Steder, hyppigst som Pletter i Marken (Ingemann Petersen, Gørlev).

Rodbrand omtales i 36 Beretninger som meget udbredt og hyppigst med stærkere Angreb end i 1937. Foraarets vanskelige Vækstforhold med langvarig Tørke og Kulde nævnes som den hyppigste Aarsag til Rodbrand, der kan forekomme selv paa alkalisk Jord og efter afsvampet Udsæd. »Bedemarkerne er forfærdeligt ujævne og plettede« (P. Grøntved, Næstved). »Maa formentlig skyldes den langsomme og træge Spiring paa Grund af Kulden« (Aksel Nielsen, Horsens). Som sædvanligt forekommer der meget stærke Angreb paa kalkfattig Jord: »Meget udbredt, værst paa kalkfattig Jord, men stedvis ogsaa slem paa nykalket og kalkrig Jord« (H. H. Holme Hansen, Sakskøbing). Godartede Angreb fremkalder Spring i Rækkerne eller efterlader svage Planter, hvad der giver en meget ujævn Plantebestand (Johs. Nyholm, Allingaabro; K. M. Nielsen, Roskilde).

»Væltesyge« forekommer almindeligt efter Rodbrandangreb (A. P. Aidt, Viborg; C. Nørgaard Pedersen, Rønde; C. Moth Bundgaard, Ringsted; H. Bagge, Tystofte). Paa Lolland-Falster er Væltesyge dog ikke saa stærkt udbredt som i 1937, men spredte Angreb findes i næsten alle Sukker- og Runkelroemarkers (H. H. Holme Hansen, Sakskøbing). Stærke Angreb, hvor 20—30 % Planter er ødelagte, fandtes i Himmerland (S. A. Ladefoged, Aars).

Bormangel, Tørforraadnelse, er bemærket med tidligt og stærkt Angreb ved Horreby paa Falster (H. P. Borlund).

Bedeskimmel (*Peronospora Schachtii*) er iagttaget med svagt, men ret udbredt Angreb paa 1. Aars Roer (H. Bagge, Tystofte) og med ond-artet Angreb paa Horsenseggen i 1. Aars Runkelroer umiddelbart op til Sukkerroefrømark (Aksel Nielsen, Horsens).

Mosaiksyge synes næsten udelukkende at forekomme med svage Angreb, dog er der iagttaget enkelte stærke Angreb (H. Rasmussen, Roskilde; M. Greve, Roskilde).

KARTOFLER.

Kartoffelskimmel (*Phytophthora infestans*). Ved Maanedens Slutning d. 28. Juni forelaa kun Meddelelse om eet svagt Angreb paa enkelte Blade af Sydens Dronning i Have (H. Bagge, Tystofte). Fra ca. 30 forskellige Lokalteter Landet over indløb Meddelelse om, at Skimmel ikke var set.

Kartoffelens Rodfiltsvamp (*Hypochnus solani*) omtales i 16 Indberetninger som godartet i Forhold til i Fjor; ved Holstebro (P. O. Overgaard) og ved Hobro (H. Rasmussen) er dog bemærket stærke til ondartede Angreb.

Kartoffelens Sortbensyge (*Erwinia phytophthora*) er endnu kun iagttaget i enkelte Marker og med meget svage Angreb; ved Alling-aabro er fundet et Angreb i Deodara med ca. 6 % syge Planter (Johs. Nyholm).

Bladrulle- og Mosaiksyge forekommer, hvor man ikke har været omhyggelig med Læggematerialet; ofte er Angrebene meget stærke (S. Nygaard Olesen, Svendborg; Henry Frederiksen, Frederikshavn; S. Nør-lund, Hornum).

Manganmangel, Lyspletsyge, er bemærket i enkelte Marker (S. A. Ladefoged, Aars).

HANS R. HANSEN.

FRUGTHAVEN.

Besvarelserne paa denne Maanedes Spørgsmaal om de vigtigste Syg-domme i Frugthaver ser saaledes ud:

Svampesygdomme m. m. paa Havebrugsplanter	Intet Angreb	Angreb ikke almindelige		Angreb almindelige	
		svage	stærke	svage	stærke
Æblemeldug	6	10	3	4	4
Æbleskurv	2	9	4	12	2
Pæreskurv	8	9	1	8	1
Monilia paa Æbleskud	4	8	6	7	2
» » Pæreskud	11	7		3	
» » Kirsebærskud	2	5	4	3	9
» » Blommeskud	8	8		2	
Stikkelsbærdræber	2	10		9	7

Æblemeldug (*Podospaera leucotricha*) var ikke almindelig, og Størstedelen af de fundne Angreb var svage. I enkelte Egne fandtes dog stærke Angreb, selv hvor der blev sprøjtet rationelt, og især paa: Boiken, Bodil Neergaard og Signe Tillisch (Georg Jensen, Sakskøbing). Ved Faaborg var alle Skudspidser hos Boiken ødelagte (Hans Larsen). Fra Skive meddeles, at Formalin hjalp mod Sygdommen (J. C. Myrhøj). Paa Slagelse—Skelskør-Eggen er Angreb især bemærket hos: Boiken, Bismarck, Signe Tillisch og Cox' Pomona (A. Sauer).

Æbleskurv (*Venturia inaequalis*) forekom mange Steder med svage Angreb, der iagttoges fra d. 12.—14. Juni paa mange Sorter, saa som Cox' Orange, Graastener, Signe Tillisch, Lord Suffield og Bellefleur. Skurven var almindelig i Maanedens sidste Halvdel, især hvor Sprøjtning ikke blev gennemført; d. 30. Juni iagttoges Skurv paa Frugterne (Hans Larsen, Svendborg). Paa ældre Træer var der stærkere Angreb, hvor der er pudret før og efter Blomstring, end hvor der er sprøjtet (N. Dullum, Blangsted). I Nord- og Østjylland er Skurv ikke bemærket før over Maanedens Midte (A. Gylling). Stærkere Angreb er dog ogsaa iagttaget f. Eks. paa Lolland-Falster, hvor Frugterne er stærkt skurvede (Georg Jensen, Sakskøbing). Sprøjtning blev iværksat næsten overalt fra Midten af Maaneden, men maatte de fleste Steder indstilles i Maanedens sidste Halvdel, der blev meget regnfuld. Som Helhed synes Æbleskurv at være sent paa Færde, hvorfor dens Angreb i de fleste af Landets Egne ikke har naaet at blive stærkt inden Maanedens Udgang.

Pæreskurv (*Venturia pirina*) har næsten alle Vegne været godartet, omend der et Par Steder er iagttaget meget tidlige Angreb: »Angrebene findes nu overalt, men har hidtil været godartede« (M. E. Elting, Næstved). Et meget tidligt Angreb er iagttaget før Maanedens Midte paa Bonne Louise (Hans Larsen, Svendborg).

Monilia paa Æbleskud (*Monilia laxa* f. *mali*) omtales som mindre betydende end i 1936 og 1937, selvom Angreb ofte forekommer paa modtagelige Sorter: Filippa, Keswick Codlin, Bredæble, Lord Suffield og Dronning Louise (Arne Pallesen, Hjøllund; A. Gylling, Højbjerg; Hans Larsen, Svendborg; H. Wedege, Haslev). I mange Tilfælde forveksles Angrebene med Kræft og Frostskaide. Stærke Angreb er iagttaget paa usprøjtede Træer: »Hvor der ikke er blevet sprøjtet effektivt, kan Angrebet være grufuldt at skue« (Arne Pallesen, Hjøllund); ogsaa paa Cox' Orange findes undertiden Angreb (N. F. J. Larsen, Jerslev). Hvor Frostskaden er stor, findes sjældent Angreb af Monilia (M. Sørensen, Esbjerg). Som Helhed er Angrebene svage og ialtfald endnu uden praktisk Betydning (Aton Andersen, Fredensborg).

Monilia paa Pæreskud forekommer meget sjældent og med svage Angreb: »Kun set paa et eneste Træ« (M. E. Elting, Næstved).

Monilia paa Kirsebærskud er især iagttaget hos Skyggemorel og Ostheimer (M. E. Elting, Næstved; Hans Larsen, Svendborg; Flensted-Andersen, Fuglebjerg), undertiden ogsaa hyppigt hos Surkirsebær (Aksel Olsen, Vedbæk; Chr. Greve, Vester Skerninge; Aton Andersen, Fredensborg; Hans Larsen, Svendborg). Angrebene omtales som svage i Forhold til tidligere Aars stærke Angreb. I et enkelt Tilfælde er dog set en fuldstændig Nedvisning af Kronen.

Monilia paa Blommeskud er kun iagttaget faa Steder og med meget svage Angreb.

Sølvglans, antagelig forårsaget af *Stereum purpureum*, er fundet et Par Steder paa Victoriablomme (Arne Pallesen, Hjøllund; N. F. J. Larsen, Jerslev; Willy Nielsen, Slagelse).

Bakteriekræft (*Pseudomonas mors-prunorum*) har dræbt enkelte Træer af rodægte Svedske og Jefferson (Hans Larsen, Svendborg).

Stikkelsbærdræberen (*Sphaerotheca mors uvæ*) har været fremme straks ved Maanedens Begyndelse, men ikke bredt sig stærkt i Løbet af Maanedens: »Viste sig ved Begyndelsen af denne Maaned, men udviklede sig kun lidt. I den sidste Tid har den dog bredt sig noget« (A. E. Hermansen, Sprogø). De tidlige Angreb var ofte ret stærke, men blev standsede, dels ved Sprøjtning, dels af Vejret (H. Wedege, Haslev; H. Møller, Odense; A. Feilberg, Tystofte) Ved Maanedens Slutning iagttoges Angrebene ret almindeligt paa de fleste Sorter, Whitesmith undtagen (Georg Jensen, Saksøbing). Sprøjtning har haft en god Virkning: »Sprøjtning af Buskene har i Aar haft en glimrende Virkning næsten overalt, hvor den er gennemført« (M. E. Elting, Næstved). »I Hovedparten af de Haver, jeg har været i, har Stikkelsbærbuskene været sprøjtede« (A. Gylling, Højbjerg). Med det regnfulde og milde Vejr mod Maanedens Slutning synes der at være Betingelser for, at Angrebene breder sig.

KØKKENURTER.

Drueskimmel (*Botrytis sp.*) har paa Steder angrebet Jordbær meget stærkt: »Angrebene er voldsomme og begunstiget af fugtigt Vejr. Mangel paa Solskin sinker Modning af Bærrene, hvorved Smittetiden bliver forlænget, — langt ud over det sædvanlige. Store Mængder af Bær er ødelagt, og det er gaaet ud over alle Sorter« (M. E. Elting, Næstved).

Aspargesrust (*Puccinia asparagi*) er iagttaget i Odsherred, hvor især 3- og 4-aarige Planter er angrebet (Kr. Knudsen, Vig). Paa Samsø ses Resultatet af sidste Aars stærke Rustangreb: »Det tidlige og voldsomme Angreb i Fjor har bevirket, at der mange Steder kun er blevet halvt Udbytte eller mindre i den nu afsluttede Sæson. Det har derfor foruroliget mange Avlere, at der allerede nu har vist sig Angreb paa de unge Kulturer, og der træffes energiske Foranstaltninger til Sprøjtning. Det er at haabe, at Sprøjtningen vil virke efter Hensigten. I Fjor syntes Resultaterne ikke alt for lovende« (P. Riis Vestergaard, Samsø). Ogsaa ved Randers og Langaa er der iagttaget stærke Angreb paa saavel unge som gamle Plantninger (O. Mynster).

PRYDPLANTER.

Rosenmeldug (*Sphaerotheca pannosa*) er iagttaget med stærke Angreb paa Slyngrøser (Hans Christensen, Hornum; Alfred Rasmussen, Brønshøj); ogsaa paa Else Poulsen er der set meget stærke Angreb (Laurits Nielsen, København).

HANS R. HANSEN.

LANDBRUGSAFGRØDER.

Kløveraal (*Tylenchus dipsaci*). Fra Roskilde skrives: »Paa et Par Ejendomme, hvor man havde saaet Kløver til Frøavl ca. 4 Aar efter en foregaaende Frøafgrøde, var der stærke Angreb af Aal« (M. Greve). Flere Steder i Østjylland er Angreb forekommet usædvanlig ofte. I nogle Tilfælde paastaas det, at der ikke har været Rødkløver i Arealet de sidste 7—8—9 Aar. 3 af Angrebene fandtes hos Avlere af Rødkløverfrø. »Mon man ikke skal passe paa Anvendelsen af Frøhalmen og Høsmuld m. m., der ofte bruges til Strøelse« (Kr. Hasle Nielsen).

Havreaal (*Heterodera schachtii*). Der foreligger en Del Beretninger om stærke Angreb i forskellige Egne. Fra Horsenseggen (Aksel Nielsen) og Mors (J. Gregersen Dal) angives det dog, at Angrebene er betydelig færre og svagere end sidste Aar.

Kaaltægen (*Strachia oleracea*). Fra Lindknud-Vorbasse meldes om spredte Angreb i Kaalroerne (Johs. Dons Christensen).

Bedelus (*Aphis fabae*). I Løbet af de sidste Uger har Lusene vist sig i talrige Frømarker og hist og her ogsaa i 1. Aars Roerne. Man er derfor gaaet i Gang med Dypning og Sprøjtning. Endnu er det dog kun faa Beretninger, der karakteriserer Angrebene som stærke. Den videre Udvikling afhænger af Vejret.

Kaalthrups (*Thrips angusticeps*). Angreb saas almindeligt paa Ringstedegnen, hvor det mange Steder bidrog til at holde Roerne tilbage i Vækst (C. Moth Bundgaard).

Aadselbillelarver (*Blitophaga opaca*). De fleste Beretninger lyder paa »ingen« eller »faa og svage Angreb«. Et Par ret stærke Angreb rapporteres dog fra Roskildeegnen (K. M. Nielsen) og Brande (P. Trosborg). Det drejede sig dog kun om mindre Arealer.

Smælderlarver (*Agriotes spp.*). Ved Hornum er iagttaget flere Angreb paa Sukker- og Runkelroer (S. Nørlund). Ogsaa fra Nr. Nebel skrives om stærke Angreb (S. M. Sørensen).

Runkelroebillen (*Atomaria linearis*). Paa Kallundborgegnen iagttoges et enkelt Angreb (Ingemann Petersen).

Oldenborrelarver (*Melolontha vulgaris*). I en enkelt Roemark paa Roskildeegnen, hvor Larverne gjorde Skade baade i 1936 og 1937, er der igen set Skade i Midten af Juni. Larverne synes at være udvokset (K. M. Nielsen). I Sydsjælland er set enkelte smaa Angreb i Roemarken, Larverne var 1- eller 2-aarige, men Skaden uden Betydning (P. Grøntved). Ved Fjelstrup i Sønderjylland var en Roemark ved at blive totalt ødelagt af Larver, der menes at være kommet af Æg, lagt i 1936, da Bilerne sværmede der paa Egnen (Fr. Nielsen). Paa Holbækegnen blev flere unge Æbletræer gnavet stærkt i Roden (Willy Nielsen), og fra Midtsjælland meldes om Angreb paa Chrysanthemum (Flensted-Andersen).

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). Som meddelt i sidste Oversigt har Angrebene været ualmindelig stærke og ødelæggende i Aar. Fra Roskilde skrives, at Lopperne efter Udtyndingen kunde skade selv ret kraftige Planter stærkt (K. M. Nielsen).

Kløversnudebiller (*Apion spp.*). Fra Vestfyn skrives: »Kløveren

er slaaet een Gang, men Bladene er gnavet, saa kun Ribberne er tilbage. Ogsaa det nye Udlæg ved Siden af er ret stærkt angrebet« (E. Jørgensen). Paa Skælskøregnen er Angrebene slemme. Der er pudret med *Cryocid* de fleste Steder, men der findes dog alligevel mange Larver i Rødkløveren (H. Wraae-Jensen).

Gaasebillelarver (*Phyllopertha horticola*). Fra Hornum skrives, at Larverne optræder ret ondartet i Runkelroemarkerne (S. Nørlund).

Timothévikleren (*Tortrix paleana*). I en Hvedemark efter en 2 Aar gammel Frømark ved Børkop var ret talrige Hvedeplanter og en Del overlevende Timothéplanter angrebet af denne Viklerlarve (J. S. Fruergaard).

Knoporme (*Agrotis sp.*) har ved Hornum overgnavet en Del unge Roeplanter (S. Nørlund).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Fra Haderslev meldes, at Angrebene standsede i Maj (Fr. Nielsen), men en Del Steder i Jylland har der dog ogsaa i Juni været Angreb af Betydning. Det hævdes dog oftest, at Larverne har optraadt meget mindre voldsomt end sidste Aar.

Fritfluellarver (*Oscinis frit*). Angrebene i Vaarsæden har været af ringe Betydning. I Jylland har man dog bemærket en Del Top-Angreb (J. Christensen).

Bedefluen (*Pegomya hyoscyami*) synes at optræde meget godartet. Fra Tystofte skrives dog om en Del Angreb, særlig paa Frøbeder og i 1. Aars Roer, der støder op til Frøbeder (H. Bagge).

HAVEBRUGSAFGRØDER.

Ørentviste (*Forficula spp.*). Et usædvanlig stærkt Angreb fandtes paa Georginer ved Gisselsfeld (H. Wedege).

Gulerodskrusesyge (*Trioza viridula*). Et Angreb konstateredes ved Svendborg (H. Larsen).

Bladlus (*Aphididae*) paa Frugttræer. Plagen er almindelig udbredt, men selvom Angrebene ofte kan være stærke (særlig paa Kirsebær), synes Vejret at have hæmmet Lusenes Udvikling. Det meddeles, at Angrebene i Haver ved København er ringe i Sammenligning med sidste Aar (L. Nielsen).

Blodlusen (*Schizoneura lanigera*) har øjensynlig været tidlig paa Færde i Aar, og Kolonierne er ofte kraftige. Der meldes om Angreb paa Samsø (W. Nielsen). Det fremhæves, at stærke Angreb er særlig almindelige i ældre, lukkede Haver i Københavns Omegn (L. Nielsen).

Gaasebiller (*Phyllopertha horticola*). Ved Viborg blev ca. 1. Juni et 100 m langt Pilehegn afløvet af Billerne. Seljerøn og Bævreasp gik Billerne uden om, men Gyvel blev lidt angrebet (A. P. Aidt). Ved Esbjerg-Varde sværmede Billerne livligt i de faa varme Dage først i Maa-neden, men blev senere holdt nede af Kulden! Det kan siges, at Gaasebillerne har optraadt meget godartet i Aar.

Hindbærbiller (*Byturus tomentosus*) har gjort stor Skade paa Aarhusegnen. Hvor der er pudret med Derris, er Angrebet helt slaaet ned (A. Gylling).

Hindbærsnudebiller (*Anthonomus rubi*). Fra Spangsbjerg skri-

ves om meget ondartede Angreb, særlig i ældre Jordbærstykker (E. Christiansen).

Snudebille (*Rhynchites betuleti*). Fra Haderslev indsendtes Pæreblade, der var sammenrullet af denne Bille.

Æblehvepsen (*Hoplocampa testudinea*). Angrebene synes ikke at have været særlig slemme i Aar, selvom Hvepsen har gjort betydelig Skade en Del Steder. Særlig er det gaaet ud over Pederstrup.

Blommehvepsen (*Hoplocampa fulvicornis*) optraadte alvorligt mange Steder. I en Del Tilfælde meldes det dog, at Skaden var ringe, da der paa Grund af Frosten næsten ingen Blommer var paa Træerne.

Pærehvepsen (*Hoplocampa brevis*) har gjort stor Skade flere Steder i Thy og Hanherred (A. Pallesen).

Den lille Rosenbladhveps (*Blennocampa pusilla*) optraadte en Del Steder, bl. a. ved Skælskør (A. Sauer). Da Larven lever i indrullede Blade, er den vanskelig at ramme med Nikotin.

Fjermøl (*Orneodes hexadactyla?*). Fra Fakse indsendtes Blomsterstande af *Lonicera caprifolium*. I de fleste Blomsters Indre fandtes Gnav og Larver, der antages at høre til ovennævnte Art.

Snareorme (*Hyponomeuta sp.*) optraadte ofte paa Tjørnehække, Mirabeller og undertiden paa Æble. Paa Strynø var Angrebene paa Æble særlig alvorlige. Et Sted var tre Træer næsten helt afløvet (H. Larsen).

Stankelbenlarver (*Tipulidae*). Ved Vordingborg blev unge Blomkaalsplanter gnavet af en Stankelbenlarve, der endnu ikke er blevet bestemt. Det er ikke Arten *Tipula paludosa*.

Pæregalmyggen (*Contarinia pyrivora*). Udtalelserne lyder meget forskelligt. Mange Steder har Angrebene været meget alvorlige, medens Myggen ikke er bemærket andre Steder, f. Eks. ved Hornum. Ved Gissel-feld, hvor der ellers Aar efter Aar har været Angreb, har der næsten intet været i Aar. Ved Horsens har Vanding med Karbolineum givet godt Resultat i flere Tilfælde (C. A. Nørholm). Ved Næstved lykkedes det at holde Angrebet nede ved 4 Sprøjtninger med Nikotin. I Mellemtiden pudrede man Træerne og Jorden med Derris. Betydningen af denne Behandling er dog ikke sikkert fastslaaet (M. E. Elting).

Gulerodsfluens Larve (*Psila rosae*). Fra Tystofte skrives: »I de sidste 14 Dage har der vist sig et stærkt Angreb paa Gulerødder, der er saaet omkring d. 1. April. Paa de noget senere saaede har der endnu ikke vist sig noget Angreb« (A. Feilberg).

Løgfluens Larve (*Hylemyia antiqua*) har gjort stor Skade i Zit-tauerløg ved Hornum (H. Christensen).

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Angrebene er gennemgaaende lette og uden større Betydning endnu. Enkelte Træer kan være stærkt angrebet.

PROSPER BOVIEN.

